

L'11 DE SETEMBRE DE 1714 SEGONS EL LLIBRE DE BAPTISMES DE LA PARRÒQUIA DE SANT JUST I SANT PASTOR DE BARCELONA.

En el llibre de baptismes n° 11, anys 1703-1716, folis 283-284 i folis 293-294 s'hi conserven unes notes explicatives dels atacs que va patir la ciutat de Barcelona i la seva rodalia durant l'estiu de 1714 i l'assalt definitiu a la ciutat l'històric 11 de setembre, fetes pel Dr. Emanuel Almirall, vicari perpetu (rector) de Sant Just i Sant Pastor.

Assalt de les tropes borbòniques per la part dels baluards de llevant de la ciutat el dia 11 de setembre de 1714

El Dr. Almirall va fer traslladar Mn. Andreu Avinyó, vicari de Sant Just, a l'ermita de Sant Bertran, situada al peu de la muntanya de Montjuïc, fora dels murs de la ciutat, però dins dels límits de la parròquia, amb llicència expressa per administrar sagraments a totes les persones de les diverses parròquies de la ciutat, que en gran nombre habitaven la fortalesa de Montjuïc, la muntanya,

les hortes i els arenals. Hi havia persones de tots els estats, tant seculars com eclesiàstics, que havien erigit capelles en diferents tendes a fi de poder celebrar-hi el sant sacrifici de la missa perquè l'ermita de Sant Bertran no tenia prou capacitat per a tothom.

També habitaven la muntanya moltes monges que havien deixat les seves habitacions i convents, fugint de la “perillosíssima i horrorosa tempestat de les bombes que en moltes i diferents repetides jornades se tiraren en Barcelona, sens reserva de lloc algun, per los ministres de les Armes del Sr. Felip V nostre Senyor i Rei d'Espanya (que Déu guardi), governant aleshores les Armes lo excel·lentíssim senyor Duc de Populi, que se trobava en les cercanies de esta ciutat des del dia 25 de juliol, dia del gloriós apòstol i patró d'Espanya St. Jaume, de l'any 1713, tenint-la circuïda amb un vigorós bloqueig, lo siti, tant per terra com per mar.”

El dia 2 de juny es va posar en reserva el Santíssim Sagrament a l'ermita de Sant Bertran, per administrar-lo a mode de devoció a les persones que acudien a la capella i a mode de viàtic a moltes i diferents persones que esdevingueren malaltes, tant les de dins de la fortalesa com les dels altres paratges de la muntanya. També es va administrar el sant sagrament de l'extremunció a tothom que ho necessitava.

El dia 16 de juliol, la major part de la gent que ocupava la muntanya de Montjuïc havia tornat a la ciutat perquè els bombardeigs havien quasi cessat. Es va treure la Reserva de l'ermita de Sant Bertran, i després de sumir les espècies eucarístiques, Mn. Andreu Avinyó es va traslladar a l'oratori del Col·legi dels Pares de Nostra Senyora de la Mercè, prop del convent de Santa Mònica, on el mateix dia 16 es va posar en reserva el Santíssim Sagrament a fi de consolar a les moltes persones que van quedar dins dels murs de les Reials Drassanes, carrer de Trentaclaus, hortes, carrer del Dormidor de Sant Francesc i altres paratges.

Des d'aquell oratori es van administrar tot gènere de sagraments, que a més a més de haver estat de gran conveniència per a les ànimes i consol del poble, va servir també d'alleugeriment del vicari perpetu d'aquesta parroquial església de Sant Just, en la qual va fer contínua residència, malgrat tants perills i treballs. S'hi van quedar també molts dels senyors residents i part del poble, que es va refugiar en aquesta església, en la qual cap dia va deixar de celebrar-se el sant sacrifici de la missa en les capelles que semblaven menys perilloses i més resguardades.

**Rafael de Casanova cau greument ferit en la defensa de la ciutat.
(segons Antoni Estruch i Bros)**

A l'oratori del dit col·legi hi va residir Mn. Avinyó, exercint cura d'ànimes, fins el dia 12 de setembre “ havent lo dia antecedent les Armes del Rei Ntre. Senyor Felip V (que Déu guarde) i les del Christianíssim, ocupat gran

part de les muralles de la present ciutat, junt amb lo Portal Nou, Cortaduras, Baluards de Sant Daniel i de Llevant i altre aventatjat territori, en lo qual dia 12 se posà esta ciutat a la obediència del Rei Ntre. Senyor, per medi de la persona del Excm. Senyor Duc de Berwik, Generalíssim de ses Armes, precedint un vigorosíssim atac que començà lo dia del Gloriós Sant Jaume Apòstol, als 25 del mes de juliol de l'any 1714 amb tal disparo de bales d'artilleria, bombes, *igual nec oculus vidit, nec auris audivit*".

El mateix dia 12 es va restituir l'esmentat vicari a la Parròquia de Sant Just.

El Dr. Almirall va concloure la seva narració amb aquest paràgraf:

“He fet esta breu relació, jo lo Sr. Emanuel Almirall, Vicari Perpetu, perquè los senyors Vicaris devenidors tinguen alguna notícia del modo amb que se procurà aconsolar lo poble, en tants treballs com també dels beneficis que experimentí de la Divina Clemència en tants perills, *qui gratiarum actis, honor, et gloria in secula seculorum.*”

(Aquest treball ha estat publicat al setmanari Catalunya Cristiana el dia 3 d'Octubre de 2010)